

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ЦЕНТР ІНДУСТРІАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ РОЗВИТКУ НАН УКРАЇНИ

КАФЕДРА МИТНОЇ СПРАВИ ТА ОПОДАТКУВАННЯ
ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ЕКОНОМІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ СЕМЕНА КУЗНЕЦЯ

ОБ'ЄДНАННЯ ПРОМИСЛОВЦІВ І ПІДПРИЄМЦІВ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ –
РЕГІОНАЛЬНЕ ВІДДІЛЕННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «УКРАЇНСЬКИЙ
СОЮЗ ПРОМИСЛОВЦІВ І ПІДПРИЄМЦІВ»

**Моніторинг і коментарі
до нормативно-правових актів
у сфері оподаткування та митного
регулювання**

грудень, 2018 р.

Харків, 2019

Методологія дослідження

Моніторинг законодавчих та нормативно-правових актів у сфері оподаткування та митного регулювання – спільний, постійно діючий проект НДЦ ІПР НАН України (<http://ndc-ipr.org>) і кафедри митної справи та оподаткування ХНЕУ ім. С. Кузнеця (<http://www.kaffinop.hneu.edu.ua>) і об'єднання промисловців і підприємців Харківської області – регіонального відділення всеукраїнської громадської організації «Український союз промисловців і підприємців».

Метою щомісячного Моніторингу є:

- оперативний аналіз нормативно-правових актів в сфері оподаткування та митного регулювання;
- експертна оцінка ризиків, пов'язаних з прийняттям нових нормативних актів.

Методологія аналізу законодавчих та нормативно-правових актів передбачає ідентифікацію їх впливу на діяльність платників податків, порівняння нової редакції аналізованої норми з попередньою; оцінку можливої результативності відповідних змін з відокремленням позитивних наслідків та потенційних недоліків (ризиків). Критерії оцінки очікуваної результативності:

- узгодженість з діючою нормативно-правовою базою;
- спрощення або ускладнення податкового обліку;
- вплив на надходження коштів до бюджетів;
- вплив на економічну активність платників податків;
- зменшення або збільшення корупційних ризиків;
- доцільність використання конкретного інструмента порівняно з можливими альтернативами.

Аналіз законодавчих та нормативно-правових актів здійснюється за такими напрямками:

- зміни системи оподаткування і в адмініструванні податків;
- зміни в оподаткуванні окремими податками, зборами;
- зміни в митному регулюванні ;
- довідкова інформація, пов'язана з оподаткуванням.

Моніторинг передбачає щомісячне оприлюднення результатів.

Зміст

1. Система оподаткування і адміністрування податків	4
1.1.Реформування податкової системи	-
1.2.Регіональні аспекти оподаткування	-
1.3.Адміністрування податків	4
1.4.Податковий контроль	4
2.Окремі податки і збори	10
2.1.Податок на прибуток підприємств	10
2.2. Податок на доходи фізичних осіб	16
2.3. Податок на додану вартість	18
2.4. Акцизний податок	26
2.5. Екологічний податок	-
2.6. Рентна плата	35
2.7. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки	36
2.8. Транспортний податок	-
2.9. Плата за землю	37
2.10. Єдиний податок	39
2.11. Туристичний збір	40
3. Митне регулювання	45
4. Загальнообов'язкове державне соціальне страхування	46
5. Довідкова інформація	47
6. Нормативно-правові акти, що набули чинності в грудні 2018 р.	40

1. СИСТЕМА ОПОДАТКУВАННЯ І АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКІВ

1.3.Адміністрування податків

1.3.1. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів. Закон України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII. Набув чинності з 1 січня 2019 року (Голос України, 12.12.2018 р. №237-238).

Коментар: нововведення Законом України торкнулися строків прийняття податкового повідомлення-рішення органом ДФС та нарахування пені.

Стаття 86.8 ПКУ раніше передбачала строк прийняття податкового повідомлення-рішення 10 робочих днів, відтепер строк збільшено до 15 робочих днів.

Норма	Стара редакція	Нова редакція
86.8	Податкове повідомлення-рішення приймається керівником (його заступником або уповноваженою особою) контролюючого органу <u>протягом десяти робочих днів</u> з дня, наступного за днем вручення платнику податків, його представнику або особі, яка здійснювала розрахункові операції, акта перевірки у порядку, передбаченому статтей 58 цього Кодексу, для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень, а за наявності заперечень посадових осіб платника податків до акта перевірки та/або додаткових документів, поданих у порядку, визначеному пунктом 44.7 статті 44 цього Кодексу, приймається з урахуванням висновку про результати розгляду заперечень до акта перевірки та/або додаткових документів - протягом трьох робочих днів, наступних за днем розгляду заперечень та/або додаткових документів і надання (надсилання) письмової відповіді платнику податків.	Податкове повідомлення-рішення приймається керівником (його заступником або уповноваженою особою) контролюючого органу <u>протягом 15 робочих днів</u> з дня, наступного за днем вручення платнику податків, його представнику або особі, яка здійснювала розрахункові операції, акта перевірки у порядку, передбаченому статтею 58 цього Кодексу, для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень, а за наявності заперечень посадових осіб платника податків до акта перевірки та/або додаткових документів, поданих у порядку, визначеному пунктом 44.7 статті 44 цього Кодексу, приймається з урахуванням висновку про результати розгляду заперечень до акта перевірки та/або додаткових документів - протягом трьох робочих днів, наступних за днем розгляду заперечень та/або додаткових документів і надання (надсилання) письмової відповіді платнику податків.

Збільшення строків надсилання податковим органом податкового рішення-повідомлення дасть змогу посадовим особам контролюючого органу більш ґрунтовно дослідити матеріали перевірки та сформувавши вірне рішення з урахуванням усіх факторів.

Стосовно статті 129 ПКУ відносно нарахування пені, то зміни виглядають наступним чином.

Відтепер нарахування пені розпочинається, зокрема, при нарахуванні суми податкового зобов'язання, визначеного платником податків або податковим агентом у тому числі у разі внесення змін до податкової звітності внаслідок самотійного виявлення платником податків помилок відповідно до ст. 50 ПКУ, – після спливу 90 к. д. (270 к. д. у разі здійснення платником податків самотійного коригування відповідно до пп. 39.5.4 ПКУ, наступних за останнім днем граничного строку сплати податкового зобов'язання (пп. 129.1.3 ПКУ).

Також, зміни торкнулися абзацу другого статті 129.4 ПКУ, де тепер зазначено, що на суми грошового зобов'язання, визначеного підпунктом 129.1.3 пункту 129.1 цієї статті (включаючи суму штрафних санкцій за їх наявності та без урахування суми пені), нараховується пеня за кожний календарний день прострочення у його сплаті, починаючи з 91 календарного дня (з 271 календарного дня у разі здійснення платником податків самотійного коригування відповідно до підпункту 39.5.4 пункту 39.5 статті 39 цього Кодексу), що настає за останнім днем граничного строку сплати податкового зобов'язання, із розрахунку 100 відсотків річних облікової ставки Національного банку України, діючої на кожний такий день.

Позитивним моментом таких змін є те, що нарешті вирішилося питання стосовно нарахування пені при самотійному виявленні і виправленні помилок у звітності, а саме при подачі уточнюючого розрахунку чи уточнюючої декларації. Завдяки нововведенням чітко встановлено, що нарахування пені здійснюється починаючи з 91 календарного дня (з 271 календарного дня у випадку самотійного виправлення відповідно до п.п. 39.5.4 ПКУ), що настає за останнім днем граничного строку сплати податкового зобов'язання, і закінчуючи днем погашення зобов'язань (включно).

1.4. Податковий контроль

1.4.1. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів. Закон України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII. Набув чинності з 1 січня 2019 року (Голос України, 12.12.2018 р. №237-238).

Коментар: зазначеним Законом України були внесені зміни до кількох пунктів відносно податкового контролю.

1) Зміни торкнулися трансфертного ціноутворення у розрізі контрольованих операцій, а саме:

Норма ПКУ, що зазнала змін/що змінилось	Нововведення
39.2.1.1. (доповнено)	доповнено нормою, згідно з якою якщо нерезидентом, організаційно-правова форма якого включена до переліку КМУ, у звітному році сплачувався податок на прибуток (корпоративний податок), господарські операції платника податків з таким нерезидентом за відсутності критеріїв, визначених підпунктами «а» – «в» цього підпункту ПКУ, визнаються неконтрольованими.
39.2.1.4. (оновлено визначення господарської операції для цілей трансфертного ціноутворення)	Господарською операцією для цілей трансфертного ціноутворення є всі види операцій, договорів або домовленостей, документально підтверджених або непідтверджених, що можуть впливати на об'єкт оподаткування податком на прибуток підприємств платника податків, зокрема, але не виключно: а) операції з товарами, такими як сировина, готова продукція тощо; б) операції з придбання (продажу) послуг; в) операції з нематеріальними активами, такими як роялті, ліцензії, плата за використання патентів, товарних знаків, ноу-хау тощо, а також з будь-якими іншими об'єктами інтелектуальної власності; г) фінансові операції, включаючи лізинг, участь в інвестиціях, кредитах, комісії за гарантію тощо; г) операції з купівлі чи продажу корпоративних прав, акцій або інших інвестицій, купівлі чи продажу довгострокових матеріальних і нематеріальних активів; д) операції (у тому числі внутрішньогосподарські розрахунки), що здійснюються між нерезидентом та його постійним представництвом в Україні.

Норма ПКУ, що зазнала змін/що змінилось	Нововведення
39.2.1.5. (оновлено правила віднесення операцій до контрольованих у разі якщо право власності на предмет (результат) такої операції між резидентом і нерезидентом спочатку переходить до однієї або декількох осіб)	Якщо в ланцюгу господарських операцій між платником податків та нерезидентом, передбачених підпунктом 39.2.1.1 цього пункту, право власності на предмет (результат) такої операції перш ніж перейти від платника податків до такого нерезидента (у разі експортних операцій) або перш ніж перейти від такого нерезидента до платника податків (у разі імпорتنих операцій) переходить до однієї або декількох осіб і операція між відповідним резидентом та жодною з таких осіб не визнавалася платником податку контрольованою операцією, така операція вважається контрольованою операцією між платником податків та таким нерезидентом, якщо особи, до яких перейшло право власності: - не виконують у такій сукупності операцій істотних функцій, пов'язаних з придбанням (продажем) товарів (робіт, послуг); - не використовують у такій сукупності операцій істотних активів та/або не приймають на себе істотних ризиків для організації придбання (продажу) товарів (робіт, послуг). Для цілей цього підпункту: - під істотними функціями розуміються функції, які платник податків та нерезидент - сторони контрольованої операції не могли б виконати самостійно у своїй звичайній діяльності без залучення інших осіб та використання активів таких осіб; - під істотними активами розуміються активи, використання яких є необхідним під час здійснення таких операцій та які відсутні у платника податків та нерезидента - сторін контрольованої операції; - під істотними ризиками розуміються ризики, прийняття яких є обов'язковим для ділової практики таких операцій";
39.2.2.9. (доповнено перелік факторів для визначення зіставності комерційних та/або фінансових умов зіставних операцій з умовами контрольованої операції	Під час визначення зіставності комерційних та/або фінансових умов зіставних операцій з умовами контрольованої операції також можуть враховуватися характеристики активів, використаних сторонами у контрольованій операції, зокрема, але не виключно: - тип активу (виробниче обладнання, нематеріальні активи, фінансові активи тощо); - природа активу (вік, ринкова вартість, розташування, наявність прав захисту тощо). Визначення та аналіз впливу нематеріальних активів на умови контрольованої та зіставних операцій здійснюються з урахуванням, зокрема, але не виключно: - юридичного володіння нематеріальними активами та договірних умов їх використання; - категорії та характеристики нематеріальних активів (ексклюзивність, ступінь і тривалість правового захисту, географічна сфера застосування, термін корисного використання, стадія розробки тощо); - договірної та фактичної діяльності сторін, пов'язаної з розробкою, вдосконаленням, підтримкою, захистом і експлуатацією таких активів.

Норма ПКУ, що зазнала змін/що змінилось	Нововведення
39.2.2.10. (доповнено умови зіставлення комерційних та фінансових умов операцій)	Якщо фактичні умови здійсненої контрольованої операції не відповідають умовам укладеного (письмового) договору та/або фактичні дії сторін контрольованої операції і фактичні обставини її проведення відрізняються від умов такого договору, комерційні та/або фінансові характеристики контрольованої операції для цілей трансфертного ціноутворення визначаються згідно з фактичними діями сторін операції та фактичними умовами її проведення
39.2.2.11. (доповнено умови зіставлення комерційних та фінансових умов операцій)	Якщо контрольована операція фактично здійснена, але документально не оформлена (не підтверджена), для цілей трансфертного ціноутворення вона має розглядатися згідно з фактичною поведінкою сторін операції та фактичними умовами її проведення, зокрема, враховуються функції, які фактично виконувалися сторонами операції, активи, які фактично використовувалися, і ризики, які фактично прийняла на себе та контролювала кожна із сторін.
39.4.4. (змінено порядок відповіді на запит ДФС щодо трансфертного ціноутворення)	На запит центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, платники податків протягом 30 календарних днів з дня отримання запиту подають документацію з трансфертного ціноутворення щодо контрольованих операцій, зазначених у запиті. Документація з трансфертного ціноутворення подається платником податків до контролюючого органу, зазначеного у запиті.
39.5.2.7. (доповнено уточненням термінів проведення перевірки платника податків з питань дотримання принципу "витягнутої руки")	Термін проведення перевірки платника податків з питань дотримання принципу "витягнутої руки" переривається у разі розгляду судом позовів платника податків з питань, пов'язаних з призначенням, проведенням або предметом такої перевірки, до завершення судових процедур.

Необхідно зазначити, що критеріїв вартості операції, для визнання її контрольованої у нововведеннях немає, однак, є уточнення на що необхідно *слід звертати увагу під час зіставлення умов господарської операції, розширив дію, так званого, «ланцюжка» для контрольованих операцій. Також було додано правила у сфері перевірки й отримання інформації.* Це свідчить, про те, що зазначені зміни є не кардинальними, які б могли спровокувати нову плутанину у звітуванні, а є уточнюючими, які, насамперед, полегшують роботу підрозділів ДФС у сфері контролю за трансфертним ціноутворенням.

2) Зміни також торкнулися процедури оскарження рішень контролюючих органів. Таким чином абзац 2 статті 44.7. ПКУ містить зміни стосовно строків подання заперечення та/або додаткових документів до контролюючого органу, що проводив перевірку. Такі ж зміни відбулися у статті 86.7 ПКУ (п'ять робочих днів було замінено на 10 робочих днів), яка має посилання на статтю 44.7.

Подання платником податків контролюючому органу, що проводив перевірку, заперечення та/або додаткових документів, які підтверджують показники, відображені таким платником податків у податковій звітності протяго 5 робочих днів

ЗМІНИ

Подання платником податків контролюючому органу, що проводив перевірку, заперечення та/або додаткових документів, які підтверджують показники, відображені таким платником податків у податковій звітності протяго 10 робочих днів

3) Також були змінені строки оскарження рішень контролюючих органів у адміністративному порядку (стаття 56.3. ПКУ).

У разі коли платник податків вважає, що контролюючий орган неправильно визначив суму грошового зобов'язання або прийняв будь-яке інше рішення, що суперечить законодавству або виходить за межі повноважень контролюючого органу, встановлених ПКУ або іншими законами України, він має право звернутися до контролюючого органу вищого рівня із скаргою про перегляд цього рішення. Така скарга раніше подавалась протягом 10 календарних днів, що настають за днем отримання платником податків податкового повідомлення-рішення або іншого рішення контролюючого органу, що оскаржується. Тепер строк її подання - 10 робочих днів.

Скарга подається до контролюючого органу вищого рівня у письмовій формі протягом 10 календарних днів, що настають за днем отримання платником податків податкового повідомлення-рішення або іншого рішення контролюючого органу, що оскаржується.

ЗМІНИ

Скарга подається до контролюючого органу вищого рівня у письмовій формі протягом 10 календарних днів, що настають за днем отримання платником податків податкового повідомлення-рішення або іншого рішення контролюючого органу, що оскаржується.

Можна зробити висновок, що проаналізовані зміни несуть позитивні наслідки, адже збільшення строків оскарження рішення контролюючого органу та/або заперечення, дають змогу платникам податків більш зважено підготувати і скаргу і додаткові документи, які підтверджують обґрунтованість дій платника податків.

2.ОКРЕМІ ПОДАТКИ І ЗБОРИ

2.1. Податок на прибуток підприємств

2.1.1. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів. Закон України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII. Набув чинності з 1 січня 2019 року (Голос України, 12.12.2018 р. №237-238).

Коментар: Законом введено зміни до положень Податкового кодексу України (надалі — ПКУ), зокрема, стосовно оподаткування податком на прибуток підприємства, які полягають у такому.

1. Уточнено термінологію щодо оподаткування деривативів. Так, в п. 14.1.45 ПКУ внесені зміни, якими нівелюються некоректності щодо визначення термінів, пов'язаних з оподаткуванням деривативів:

Попередня редакція	Нова редакція	Позитивні наслідки	Ризики
14.1.45. дериватив - стандартний документ, що засвідчує право та/або зобов'язання придбати чи продати у майбутньому цінні папери, матеріальні або нематеріальні активи, а також кошти на визначених ним умовах. Порядок випуску та обігу деривативів установлюється законодавством. Стандартна) форма деривативів затверджується Кабінетом Міністрів України	14.1.45. дериватив - <...> документ, що засвідчує право та/або зобов'язання придбати чи продати у майбутньому цінні папери, матеріальні або нематеріальні активи, а також кошти на визначених ним умовах. Порядок випуску та обігу деривативів установлюється законодавством. <...>	Виправлено термінологічні неточності, оскільки не всі деривативи є стандартним документом	-
14.1.45.1. своп - цивільно-правова угода про здійснення обміну потоками платежів (готівкових або безготівкових) чи іншими активами, розрахованими на підставі ціни (котирування) базового активу в межах суми, визначеної договором на конкретну дату платежів (дату проведення розрахунків) протягом дії контракту	14.1.45.1. своп - цивільно-правова угода про здійснення обміну потоками платежів (готівкових або безготівкових) чи іншими активами, розрахованими на підставі ціни (котирування) базового активу (в тому числі процентних ставок) в межах суми, визначеної договором на конкретну дату платежів (дату проведення розрахунків) протягом дії контракту	Уточнено визначення терміну	-

Попередня редакція	Нова редакція	Позитивні наслідки	Ризики
14.1.45.3. форвардний контракт - стандартизований цивільно-правовий договір , за яким продавець зобов'язується у майбутньому в установлений строк передати базовий актив у власність покупця на визначених умовах, а покупець зобов'язується прийняти в установлений строк базовий актив і сплатити за нього ціну, визначену таким договором	14.1.45.3. форвардний контракт - <...> цивільно-правовий договір , за яким продавець зобов'язується у майбутньому в установлений строк передати базовий актив у власність покупця на визначених умовах, а покупець зобов'язується прийняти в установлений строк базовий актив і сплатити за нього ціну, визначену таким договором. Форвардний контракт виконується шляхом постачання базового активу та його оплати коштами або проведення між сторонами контракту грошових розрахунків без постачання базового активу	Виправлено термінологічні неточності, так як форвардний контракт не є стандартизованим цивільно-правовим договором, визначення стало більш точним та змістовним	-

Отже, внесені зміни можна охарактеризувати як позитивні, оскільки вони направлені на впорядкування правил оподаткування деривативів, зокрема, податком на прибуток.

2. Введено новий термін «актив з права користування». За нормами пп. 14.1.1² ПКУ **актив з права користування** – це визнаний орендарем згідно з вимогами міжнародних стандартів фінансової звітності актив, який представляє право орендаря використовувати базовий актив протягом строку оренди. До того ж в новому п. 138.4 ПКУ визначено, що вимоги пунктів 138.1-138.3 ПКУ не застосовуються до операцій з активами з права користування за договорами оренди. Згідно з внесеними в пп. 140.5.4 ПКУ змінами зазначені в цьому пункті коригування не поширюються на необоротні активи з права користування за договорами оренди.

Ці зміни пов'язані зі набранням чинності з 01.01.2019 р. Міжнародного стандарту фінансової звітності 16 «Оренда». За нормами цього стандарту на дату початку оренди орендар визнає актив з права користування та орендне зобов'язання. Цей необоротний актив відображається в обліку в особливому порядку, тому загальні правила обліку, які встановлено для інших необоротних активів в ПКУ, для обліку такого активу не підходять. З огляду на це оперативні зміни, внесені до ПКУ, можна вважати своєчасними. Вони дозволяють уникнути непорозумінь в податковому обліку з податку на прибуток платниками, які застосовують в бухгалтерському обліку МСФЗ.

3. Уніфіковано норми щодо критеріїв віднесення необоротних активів до малоцінних необоротних матеріальних активів. Проблема полягала у тому, що за нормами пп. 14.1.138 ПКУ

до складу **основних засобів** включаються матеріальні активи, крім матеріальних активів, вартість яких не перевищує **6000 гривень**, що призначаються платником податку для використання в його господарській діяльності, вартість яких перевищує 6000 гривень і поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом та очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких з дати введення в експлуатацію становить понад один рік (або операційний цикл, якщо він довший за рік). Отже вартісний критерій розмежування необоротних активів на основні засоби и малоцінні необоротні матеріальні активи встановлено на рівні 6000 грн. Між тим до внесення коментованих змін в пп. 138.3.3 ПКУ був зазначений «застарілий» вартісний критерій в розмірі 2500 грн. (цю межу було змінено в пп. 14.1.138 ПКУ з 01.09.2015 р.). Така розбіжність викликала непорозуміння в застосуванні зазначених норм, що призводило до конфліктних ситуацій з контролюючими органами. Змінами, внесеними в ПКУ цю неузгодженість скасовано, що має позитивний ефект и призводить до підвищення «прозорості» адміністрування податку на прибуток.

4. Відкориговані критерії застосування платниками податку на прибуток прискореної амортизації основних засобів четвертої групи, що передбачено нормами п. 43 підрозд. 4 розд. XX ПКУ. Так, за новими правилами одним із критеріїв застосування прискореної амортизації (в межах 2 років) є введення в експлуатацію основного засобу в межах одного з податкових (звітних) періодів з 1 січня 2017 року по 31 грудня **2019** року (раніше було з 1 січня 2017 року до 31 грудня 2018 року). Це дасть змогу платникам податків застосовувати прискорену амортизацію щодо основних засобів, введених в експлуатацію в 2019 р. Продовження цієї пільги сприятиме заохоченню суб'єктів господарювання до інвестування в капітальні інвестиції.

5. Введено додаткове коригування фінансового результату до оподаткування страховика. Зокрема, за новою нормою пп. 141.1.3 ПКУ фінансовий результат до оподаткування страховика збільшується на позитивну різницю між сумою будь-яких виплат (винагород) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (пролонгації) договорів страхування та сумою нормативу витрат на виплати страховим посередникам, розрахованих за методикою, визначеною уповноваженим органом, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

З метою застосування зазначеної норми в новому пп. 14.1.125¹ ПКУ наведено визначення **нормативу витрат на виплати страховим посередникам**, під яким розуміється гранично допустима величина будь-яких виплат (винагород) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (продовження) договорів страхування, встановлена для цілей ПКУ за методикою, визначеною уповноваженим органом, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Ці зміни направлені на припинення зловживань страховиками щодо необґрунтованого включення до складу витрат (і отже зменшення податку на прибуток) виплат (винагород) страховим посередникам. Отже слід очікувати збільшення надходжень з податку на прибуток за рахунок впорядкування правил оподаткування страховиків.

6. Внесені уточнення щодо вимог, яким повинна відповідати неприбуткова організація.

Зокрема, за новим формулюванням абз. 4 пп. 133.4.1 ПКУ одним із критеріїв віднесення до неприбуткової організації є такий: установчі документи неприбуткової організації (або установчі документи організації вищого рівня, на підставі яких діє неприбуткова організація відповідно до закону) передбачають передачу активів одній або кільком неприбутковим організаціям відповідного виду, **іншим юридичним особам, що здійснюють недержавне пенсійне забезпечення відповідно до закону (для недержавних пенсійних фондів)**". Це важливе уточнення стосується недержавних пенсійних фондів, стосовно яких ч. 1 ст. 18 Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення» від 09.07.2003 р. № 1057-IV передбачено, що протягом трьох місяців з дня отримання повідомлення про ліквідацію пенсійного фонду кожен його учасник повинен надіслати (надати) до ліквідаційної комісії письмову заяву, в якій зазначити фінансову установу, куди мають бути передані належні йому пенсійні кошти, а саме:

інший пенсійний фонд, з яким учасником фонду укладено пенсійний контракт;

банк, у якому відкрито пенсійний депозитний рахунок;

страхову організацію, з якою учасником фонду укладено договір страхування довічної пенсії, якщо учасник фонду досягнув пенсійного віку, визначеного законом.

З огляду на це, раніше недержавні пенсійні фонди фактично не відповідали вимогам для неприбуткових організацій. Тому внесені зміни (які введено «заднім» числом з 01.07.2018 р.) сприятимуть поживавленню діяльності недержавних пенсійних фондів.

7. Внесені зміни в правила трансфертного ціноутворення. Більшість змін, внесених в ст. 39 ПКУ, має уточнюючий характер. Серед найбільш значущих змін слід виділити такі. В пп. 39.2.2.4 ПКУ тепер зазначено, що визначення та аналіз функцій, які виконуються сторонами операції, здійснюються на підставі укладених договорів, даних бухгалтерського обліку, **фактичних дій** сторін операції та **фактичних обставин** її проведення відповідно до суті операції.

За нормами нового пп. 39.2.2.9 ПКУ під час визначення зіставності комерційних та/або фінансових умов зіставних операцій з умовами контрольованої операції також можуть враховуватися характеристики активів, використаних сторонами у контрольованій операції, зокрема, але не виключно:

тип активу (виробниче обладнання, нематеріальні активи, фінансові активи тощо);

природа активу (вік, ринкова вартість, розташування, наявність прав захисту тощо).

Визначення та аналіз впливу нематеріальних активів на умови контрольованої та зіставних операцій здійснюються з урахуванням, зокрема, але не виключно:

юридичного володіння нематеріальними активами та договірних умов їх використання;

категорії та характеристики нематеріальних активів (ексклюзивність, ступінь і тривалість правового захисту, географічна сфера застосування, термін корисного використання, стадія розробки тощо);

договірної та фактичної діяльності сторін, пов'язаної з розробкою, вдосконаленням, підтримкою, захистом і експлуатацією таких активів.

Якщо **фактичні умови** здійсненої контрольованої операції не відповідають умовам укладеного (письмового) договору та/або **фактичні дії** сторін контрольованої операції і **фактичні обставини** її проведення відрізняються від умов такого договору, комерційні та/або фінансові характеристики контрольованої операції для цілей трансфертного ціноутворення визначаються згідно з **фактичними діями** сторін операції та **фактичними умовами** її проведення (пп. 39.2.2.10 ПКУ).

Якщо контрольована операція фактично здійснена, але документально не оформлена (не підтверджена), для цілей трансфертного ціноутворення вона має розглядатися згідно з **фактичною поведінкою** сторін операції та **фактичними умовами її проведення**, зокрема, враховуються функції, які фактично виконувалися сторонами операції, активи, які **фактично використовувалися**, і ризики, які **фактично прийняла на себе** та контролювала кожна із сторін (пп. 39.2.2.11 ПКУ).

До того ж розширено права контролюючого органу, який проводить перевірку з питань дотримання платником податків принципу "витягнутої руки". Так, за оновленими нормами пп. 39.5.2.13 ПКУ контролюючий орган **має право**:

а) надсилати запити про надання документів (інформації) щодо контрольованої операції іншим платникам податків відповідно до пункту 73.3 ПКУ, які є сторонами контрольованої операції, що перевіряється, або були задіяні в ланцюгу постачання товарів (робіт, послуг, інших об'єктів цивільних прав), що є предметом контрольованої операції.

У разі ненадання платниками податків, зазначеними у підпункті "а" цього підпункту, документів (інформації) на запит контролюючого органу, який проводить перевірку з питань дотримання платником податків принципу "витягнутої руки", та/або надання неповної інформації контролюючий орган має право провести зустрічну звірку таких платників податків у порядку, передбаченому пунктом 73.5 ПКУ;

б) проводити опитування посадових осіб та/або працівників платників податків, які є сторонами контрольованої операції. Платники податків зобов'язані забезпечити можливість посадовим особам, які проводять перевірку з питань дотримання платником податків принципу "витягнутої руки", провести опитування відповідних посадових осіб або працівників;

в) надсилати запити компетентним органам іноземних держав щодо предмета та обставин здійснення контрольованої операції та/або щодо господарської діяльності та фінансової звітності нерезидента - сторони контрольованої операції;

г) проводити зустрічі з платником податків (уповноваженими ним особами) для обговорення методології визначення відповідності умов контрольованих операцій принципу "витягнутої руки", застосованої контролюючим органом під час перевірки.

Тобто можна дійти висновку, що за оновленими правилами при визначенні критеріїв відповідності операції принципу «витягнутої руки» більш уваги буде приділятися фактичній поведінці сторін операції та фактичними умовами її проведення. Розширення прав надасть додаткові важелі контролюючим органам щодо більш ретельної перевірки відповідності умов здійснення контрольованих операцій та за прогнозами сприятиме збільшенню надходжень до бюджету з податку на прибуток.

2.1.2. Про затвердження Змін до форми Податкової декларації з податку на прибуток підприємств. Наказ Міністерства фінансів України від 19.10.2018 р. N 842. Набув чинності з 14 грудня 2018 р. (Офіційний вісник України, 14.12.2018 р. N 96)

Коментар: коментованим наказом внесені зміни в Податкову декларацію з податку на прибуток підприємств, затверджену наказом Міністерства фінансів України від 20.10.2015 р. № 897.

Найбільш суттєві зміни внесено в Додаток РІ до рядка 03 РІ Податкової декларації з податку на прибуток підприємств, який викладено у новій редакції. Зазначені зміни пов'язані з новаціями, які були внесені в ПКУ з 01.01.2018 р. Отже вони направлені на приведення форми декларації у відповідність з діючими правилами оподаткування податком на прибуток в ПКУ.

2.2. Податок на доходи фізичних осіб

2.2.1. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів. Закон України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII. Набув чинності з 1 січня 2019 року (Голос України, 12.12.2018 р. №237-238).

Коментар. Внесені зміни до Податкового кодексу України щодо оподаткування податком на доходи фізичних осіб.

Основні змістовні зміни	Позитивні наслідки	Ризики (недоліки)
Звільнено від оподаткування всі стипендії у межах встановлених лімітів (розміру місячного прожиткового мінімуму, діючого для працездатної особи на 1 січня звітного податкового року, помноженого на 1,4 та округленого до найближчих 10 гривень), а не тільки стипендії з Державного бюджету	Збільшення реального доходу осіб, що отримують стипендії з небюджетних джерел	Зменшення надходжень ПДФО
Змінено порядок оподаткування подарунків. Раніше оподатковувалися всі подарунки, вартість яких перевищувала встановлений розмір (25% мінімальної зарплати на 1 січня поточного року), внаслідок впровадження змін оподатковується тільки сума перевищення	Зниження витрат осіб, що отримують коштовні подарунки	Зменшення надходжень ПДФО

Основні змістовні зміни	Позитивні наслідки	Ризики (недоліки)
Звільнено від оподаткування суми страхової виплати, відшкодування або викупної суми за договором страхування, незалежно від того отримана вона платником податку від страховика-резидента або страховика-нерезидента (раніше неоподатковувалися лише виплати від резидента)	Збільшення доходів осіб, що отримують страхові виплати від нерезидентів	Зменшення надходжень ПДФО Стимулювання платників до укладання договорів страхування с нерезидентами

Таким чином зміни, внесені коментованим Законом до правил оподаткування податком на доходи фізичних осіб, сприятимуть збільшенню реальних доходів платників податку за рахунок звільнення від оподаткування деяких видів доходів.

2.2. Зміни до Інструкції щодо заповнення податкової декларації про майновий стан і доходи, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 02.10.2015 № 859, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 26.10.2015 за № 1298/27743 (у редакції наказу Міністерства фінансів України від 06.06.2017 № 556). Наказ Міністерства фінансів України від 01.11.2018 № 866П. (Офіційний Вісник України, 18.12.2018 р. №97).

Коментар: Наказом затверджено Зміни до Інструкції щодо заповнення податкової декларації про майновий стан і доходи, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 02 жовтня 2015 року № 859, зареєстрованої у Міністерстві юстиції України 26 жовтня 2015 року за № 1298/27743 (у редакції наказу Міністерства фінансів України від 06 червня 2017 року № 556).

Зміна Інструкції пов'язана зі змінами в податковому законодавстві щодо можливості включення до складу податкової знижки також і витрат платника, сплачених на користь вітчизняних закладів дошкільної, позашкільної, загальної середньої освіти для компенсації вартості здобуття відповідної освіти. Що і буде відображено в Інструкції внаслідок ухвалення Наказу.

Така зміна в порядку заповнення декларації є позитивною, оскільки враховує зміни, внесені до Податкового кодексу

2.3. Податок на додану вартість

2.3.1. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів. Закон України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII. Набув чинності з 1 січня 2019 року (Голос України, 12.12.2018 р. №237-238).

Коментар. Внесено зміни до Податкового кодексу України стосовно оподаткування податком на додану вартість (зміни внесено до Розділу V та розділу XX (підрозділу 2)).

Основні змістовні зміни	Позитивні наслідки	Ризики
ЗМІНИ ДО РОЗДІЛУ V «ПОДАТОК НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ»		
Поява пункту 180.2¹ , передбачає регламентацію нового податкового агента при ввезенні товарів на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях. Такою особою буде оператор поштового зв'язку, експрес-перевізник .	– розширення бази оподаткування на інтернет операції; – можливість адаптації всіх осіб до цієї норми, у зв'язку з набуттям неї чинності лише з 1 січня 2021 року	
Нова редакція пп. 187.10 більше деталізує норми виникнення податкових зобов'язань та права на податковий кредит при постачанні комунальних послуг, а також додає норми щодо надання послугами не тільки житлово-експлуатаційними конторами, алей й управителями багатоквартирних будинків: Платники податку, які постачають теплову енергію, природний газ (крім скрапленого), надають послуги з транспортування та/або розподілу природного газу, інші житлово-комунальні послуги, перелік яких визначений законом, послуги (роботи), вартість яких включається до складу плати за послугу з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій чи послугу з управління багатоквартирним будинком , фізичним особам, бюджетним установам, незареєстрованим як платники податку, а також житлово-експлуатаційним конторам, управителям багатоквартирних будинків , квартирно-експлуатаційним частинам, об'єднанням співвласників багатоквартирних будинків, іншим платникам	– зменшення спірних питань при оподаткуванні операцій з постачання комунальних послуг	

Основні змістовні зміни	Позитивні наслідки	Ризики
податку, які здійснюють збір коштів від зазначених покупців з метою подальшого їх перерахування продавцям таких товарів (надавачам послуг) у рахунок компенсації їх вартості, визначають дату виникнення податкових зобов'язань та податкового кредиту за касовим методом. Послугами (роботами), вартість яких включається до складу плати за послугу з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій чи послугу з управління багатоквартирним будинком, вважаються послуги з технічного обслуговування ліфтів та диспетчерських систем, систем протипожежної автоматики та димовидалення, обслуговування димових та вентиляційних каналів, внутрішньобудинкових систем, прибирання будинкової та прибудинкової території, купівлі електричної енергії для забезпечення функціонування спільного майна багатоквартирного будинку, а також інші послуги, які надаються житлово-експлуатаційними конторами чи управителями багатоквартирних будинків покупцям за		
Викладено в новій редакції пп. 191.1.: Пп. 191.1.2. Датою виникнення податкових зобов'язань у разі ввезення товарів на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, у несупроводжуваному багажі є дата подання контролюючому органу документа, який використовується замість митної декларації (раніше могла подаватися в тому числі й митна декларація) Пп. 191.1.3. Сплата податкових зобов'язань у разі ввезення на митну територію України товарів у міжнародних поштових та експрес-відправленнях здійснюється з урахуванням таких особливостей. При ввезенні на митну територію України товарів, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 150 євро, для одного одержувача - фізичної особи в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях або в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника у міжнародних експрес-відправленнях до контролюючого органу подаються: реєстри (тимчасові та додаткові) міжнародних поштових відправлень, складені з урахуванням вимог актів Всесвітнього поштового союзу, - оператором поштового зв'язку; реєстри (тимчасові та додаткові) міжнародних експрес-відправлень - експрес-перевізником; митна декларація - фізичними особами у порядку, встановленому <u>Митним кодексом України</u> для фізичних осіб.	– можливе спрощення оформлення ввезення товарів – зменшення часу контролюючих органів на перевірку з-за зміни осіб, відповідальних за сплату ПДВ при ввезенні товарів на митну територію України (щоправда за 1 січня 2021 року) – перехідний період застосування нових норм пп. 191.1.3. та 191.1.4 (набудуть чинності з 1 січня 2021 року) дозволить адаптуватися всім особам до нових правил оподаткування – регламентація ситуації повернення товарів за межі митної території України протягом 30 календарних днів з дати подання тимчасового реєстру міжнародних поштових відправлень та не сплати ПДВ у цьому випадку	збільшенн я часу витрат та відповідал ьності поштових операторі в та експрес- перевізни ків на ведення обліку документі в та звітуванн я перед контролю ючими органами

Основні змістовні зміни	Позитивні наслідки	Ризики (недоліки)
Сплата податку, нарахованого у тимчасовому реєстрі, здійснюється протягом 30 днів з дати оформлення такого реєстру з одночасним поданням додаткового реєстру (додаткових реєстрів). Наявність заборгованості оператора поштового зв'язку, експрес-перевізника із сплати митних платежів та/або пені за такими платежами є підставою для відмови контролюючого органу у прийнятті для митного оформлення нових тимчасових реєстрів міжнародних поштових відправлень, тимчасових реєстрів міжнародних експрес-відправлень до моменту погашення такої заборгованості. У разі якщо товари, зазначені у тимчасовому реєстрі, повертаються відправникам за межі митної території України протягом 30 днів з дати подання такого тимчасового реєстру, про що зазначається у додатковому реєстрі, нараховані суми податку на такі товари не сплачуються. Пп. 191.1.4. Порядок ведення, форма і формат реєстрів (тимчасового та додаткового), у тому числі порядок коригування зазначених реєстрів, затверджуються Кабінетом Міністрів України з урахуванням актів Всесвітнього поштового союзу. До тимчасового реєстру міжнародних поштових відправлень, тимчасового реєстру міжнародних експрес-відправлень, зокрема, вносяться відомості про: дату подання тимчасового реєстру; вид відправлення; унікальний номер відправлення; відправника міжнародного відправлення; отримувача міжнародного відправлення; вартість відправлення; загальне найменування товарів, що пересилаються; суму нарахованого податку; відправлення, митне оформлення яких не завершено; дату оформлення тимчасового реєстру. До додаткового реєстру міжнародних поштових відправлень, додаткового реєстру міжнародних експрес-відправлень, окрім відомостей, що вносяться до тимчасового реєстру міжнародних поштових відправлень, тимчасового реєстру міжнародних експрес-відправлень, додатково вносяться відомості, зокрема, про: дату подання додаткового реєстру; суму сплаченого податку; повернення міжнародного відправлення відправнику; дату оформлення додаткового реєстру. Пп.191.1.5. При визначенні бази оподаткування для товарів, що ввозяться на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, у несупроводжуваному багажі, перерахунок іноземної валюти у валюту України здійснюється за курсом валюти, визначеним відповідно до статті 39¹ ПКУ	– описування інформації, яка наводиться у тимчасовому та додатковому реєстрі має зменшити кількість запитань у платників податку	

Основні змістовні зміни	Позитивні наслідки	Ризики (недоліки)
Змінено редакцію пп. 196.1.17. щодо операцій, які не є об'єктом оподаткування ПДВ, стосовно: ввезення на митну територію України товарів, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 100 євро (<i>раніше сума дорівнювала 150 євро</i>), для одного одержувача - фізичної особи в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях або в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника у міжнародних експрес-відправленнях	– можливе збільшення доходів бюджету	– збільшення податкового навантаження на осіб, які здійснюють таку поставку
Додано пп. 196.1.19. Не є об'єктом оподаткування операції з конверсії радіочастотного ресурсу України.	– зменшення вартості операції конверсії	
Змінено редакцію абзацу другого пп. 197.1.21: Звільняються від оподаткування ПДВ операції з: постачання послуг з надання в оренду (суборенду) земельних ділянок, що перебувають у власності держави або територіальної громади, якщо кошти за такі послуги у повному обсязі сплачуються безпосередньо на відповідні рахунки органів, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів (<i>раніше звільнялася від оподаткування сплата орендної плати</i>)	– уточнення носить технічний характер, оскільки орендна плата сплачується за постачання послуги з надання в оренду або суборенду	
Пп. 198.1.6. доповнено абзацом шостим: Не відносяться до податкового кредиту суми податку, сплаченого (нарахованого) відповідно до <u>підпункту 191.1.2</u> пункту 191.1 статті 191 ПКУ оператором поштового зв'язку, експрес-перевізником		– відсутність механізму фінансування витрат операторів поштового зв'язку та експрес-перевізників щодо виконання ними функції податкового агента з податку на додану вартість
Пп. 200¹.3. Розрахунок суми, на яку мають право скласти податкову накладну Сума, на яку оператори поштового зв'язку та експрес-перевізники мають право складати податкову накладну не буде збільшуватися на суму ПДВ, сплачену ними при ввезенні товарів на митну територію України.		– відсутність механізму фінансування витрат операторів поштового зв'язку та експрес-перевізників щодо виконання ними функції податкового агента з податку на додану вартість

Основні змістовні зміни	Позитивні наслідки	Ризики (недоліки)
Новий обов'язків реквізит до податкової накладної (пп. 201.1. ПКУ) Підпункт «й» пп. 201.1. – індивідуальний податковий номер	– виправлення технічної помилки в ПКУ, норми якого не містили такого важливого реквізиту до податкової накладної (до 1 січня 2019 року такий реквізит не вважався обов'язковим)	– сплата штрафу платниками податку за не вказування такого реквізиту – неможливість відображення податкового кредиту покупцем у випадку не наведення такого реквізиту в податковій накладній – можливе збільшення кількості податкових накладних, реєстрація яких буде зупинена з-за не наведення даного реквізиту
ЗМІНИ ДО РОЗДІЛУ XX «ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ» Підрозділ 2. Особливості справляння податку на додану вартість»		
Пункт 23. Продовжено до 1 січня 2022 року звільнення від оподаткування ПДВ операцій з постачання (в тому числі операцій з імпорту) відходів та брухту чорних та кольорових металів	– зменшення вартості продукції металургійних підприємств; – можливість металургійним підприємствам конкурувати на зовнішніх ринках	– недоотримання бюджетом країни сум податку на додану вартість
До пункту 32 додано новий абзац, який передбачає звільнення від оподаткування ПДВ під час проведення ООС операцій з ввезення на митну територію України та постачання на митній території України товарів за кодами УКТ ЗЕД: 8525 60 00 00, 8529 90 20 00 (тільки для апаратури для передачі та приймання голосу, зображень та іншої інформації, включаючи апаратуру для комунікації в мережі дротового або бездротового зв'язку, апаратури прослуховування направленої дії, радіостанцій ультракороткохвильового і короткохвильового діапазону військового призначення, розвідувально-сигнальної апаратури, їх частин і приладдя, у разі якщо постачання (закупівля) таких товарів здійснюється для державних замовників з оборонного замовлення);	– зменшення вартості імпорту зазначених товарів	– недоотримання бюджетом коштів на операції з постачання таких товарів всередині країни
Пункт 38. Продовжено до 31 грудня 2020 року звільнення від оподаткування ПДВ операцій з ввезення на митну територію України та постачання на території України лікарських засобів та медичних виробів (норма мала існувати до 31 березня 2019 року)	– зменшення вартості лікарських засобів та медичних виробів – збільшення купівельної спроможності громадян, які потребують лікування	

Основні змістовні зміни	Позитивні наслідки	Ризики (недоліки)
Пункт 44. Продовжено до 1 січня 2022 року можливість застосування касового методу обліку податкових зобов'язань та податкового кредиту з ПДВ особами, які здійснюють операцій з постачання, передачі, розподілу електричної та/або теплової енергії, постачання вугілля та/або продуктів його збагачення товарних позицій 2701, 2702, 2704 00 УКТ ЗЕД (виключено з пільгового переліку товарну позицію 2703 00 00 00 – торф, включаючи торф'яний дрібняк, агломерований або неагломерований), надання послуг з централізованого водопостачання та водовідведення	– зниження ризику виникнення податкового боргу у осіб, які постачають товари за кодами 2701, 2702 та 2704 00 УКТ ЗЕД, у зв'язку з виникнення податкових зобов'язань в момент отримання грошових коштів	– збільшення ризику виникнення податкового боргу у осіб, які постачають товари за кодом 2703 00 00 00 УКТ ЗЕД, у зв'язку з виникнення податкових зобов'язань «за першою з подій», якою може стати постачання товарів, а не отримання грошових коштів
Пункт 45. Продовжено до 1 січня 2022 року звільнення від оподаткування ПДВ операцій з постачання на митній території України вугілля та/або продуктів його збагачення товарних позицій 2701, 2702, 2704 00 УКТ ЗЕД (виключено з пільгового переліку товарну позицію 2703 00 00 00 – торф, включаючи торф'яний дрібняк, агломерований або неагломерований),	– зниження вартості товарів за позиціями 2701, 2702 та 2704 00 УКТ ЗЕД – можливість збільшити надходження ПДВ до бюджету за товарною позицією 2703 00 00 00	– збільшення ціни продукції за товарною позицією 2703 00 00 00, що автоматично збільшує ціну продукції чи послуги, при виготовленні (наданні) якої буде застосовуватися торф
Пункт 64. Продовжено до 1 січня 2022 року звільнення від оподаткування ПДВ операцій: із ввезення на митну територію України та з постачання на митній території України транспортних засобів, оснащених виключно електричними двигунами (одним чи декількома), що зазначені у товарній підкатегорії 8703 90 10 УКТ ЗЕД (в тому числі вироблених в Україні). Дія пункту 64 також буде розповсюджуватися на операції із ввезення на митну територію України товарів, зазначених у товарних підкатегоріях УКТ ЗЕД: 8502 31 00 00 – Електрогенераторні установки та обертові електричні перетворювачі 8541 40 90 00 – Діоди, транзистори та аналогічні напівпровідникові прилади; фоточутливі напівпровідникові прилади, включаючи фотогальванічні елементи, зібрані або не зібрані у модуль, вмонтовані або не вмонтовані у панель; світловипромінювальні діоди; п'єзоелектричні кристали, зібрані 8504 23 00 00 – Трансформатори електричні, статичні перетворювачі електричні 8504 40 88 00 – Трансформатори електричні, статичні перетворювачі електричні, котушки індуктивності та дроселі	– зменшення вартості електромобілів; – стимулювання придбання екологічної безпечних видів транспортних засобів	

Основні змістовні зміни	Позитивні наслідки	Ризики (недоліки)
8504 23 00 00 – Трансформатори електричні, статичні перетворювачі електричні Пункт 65. Розповсюдження норм щодо розстрочення сплати ПДВ при ввезенні на митну територію України в митному режимі імпорту не тільки на обладнання, але й на комплектуючі частини до нього. <i>Розширення переліку товарних позицій, на які розповсюджуються норми пункту 65:</i> 6902 10 00 00 – Цегла вогнетривка, блоки, плитки та аналогічні вогнетривкі керамічні будівельні матеріали, крім виробів з кремнеземистого кам'яного борошна або з аналогічних кремнеземистих порід з вмістом більш як 50 мас.% елементів Mg, Ca або Cr, узятих окремо або разом, у перерахунку на MgO, CaO або Cr₂O₃ 6902 20 99 00 – Цегла вогнетривка, блоки, плитки та аналогічні вогнетривкі керамічні будівельні матеріали, крім виробів з кремнеземистого кам'яного борошна або з аналогічних кремнеземистих порід з вмістом 93 мас.% або більше кремнезему (SiO₂) 6903 90 90 00 – Інші вироби з вогнетривкої кераміки (наприклад, реторти, тиглі, муфелі, насадки, глушники, підпірки, пробірні чашки, труби, трубки, кожухи, прутки, стрижні), крім виробів з кремнеземистого кам'яного борошна або аналогічних кремнеземистих порід 8416 20 80 00 – Інші пальники топкові, включаючи комбіновані Можливість виступати гарантом оплати податкових зобов'язань з ПДВ особи, яка ввозить зазначені товари, не тільки банківським установам, але й іншим особам.	– збільшення перелік осіб, на яких розповсюджується норми пункту 65 зменшує суму можливих штрафних санкцій та пені – можливість будь-якій особі виступати гарантом погашення податкових зобов'язань, які були розстрочені	– збільшення часу органів ДФС на контроль за операціями за товарними позиціями, на які розповсюджується дія пункту 65
Додано пункт 68: З 1 січня 2019 року по 30 червня 2019 року не є об'єктом оподаткування ПДВ операції з ввезення на митну територію України товарів, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 150 євро для одного одержувача - фізичної особи в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях або в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника у міжнародних експрес-відправленнях. З 1 січня 2019 року по 31 грудня 2020 року норми пункту 180.2 ¹ статті 180 та підпунктів 191.1.3 і 191.1.4 пункту 191.1 статті 191 ПКУ не застосовуються. З 1 липня 2019 року по 31 грудня 2020 року нарахування та сплата ПДВ у разі ввезення на митну територію України товарів у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, сумарна фактурна вартість яких перевищує еквівалент 100 євро для одного одержувача - фізичної особи в одній депеші від одного відправника у	– застосування перехідного періоду в оподаткування міжнародних поштових посилок – можливе збільшення податкових надходжень до бюджету	– відсутність посилення на пп. 191.1.5. стосовно курсу НБУ, за яким буде обчислюватися вартість фактурна вартість товарів, які ввозяться на територію України у міжнародних поштових відправленнях – зміна межі оподаткування міжнародних поштових відправлень зі 150 євро до 100 євро призведе до

Основні змістовні зміни	Позитивні наслідки	Ризики (недоліки)
міжнародних поштових відправленнях або в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника у міжнародних експрес-відправленнях, здійснюються у порядку нарахування та сплати ПДВ, визначеному Митним кодексом України при ввезенні на митну територію України товарів у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, сумарна фактурна вартість яких перевищує еквівалент 150 євро для одного одержувача - фізичної особи в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях або в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника у міжнародних експрес-відправленнях.	– застосування перехідного періоду в оподаткування міжнародних поштових посилок – можливе збільшення податкових надходжень до бюджету	збільшення податкового навантаження на осіб, які здійснюють такі операції
Додано пункт 69: До 1 квітня 2019 року, податкові зобов'язання з ПДВ, що виникли у постачальника електричної енергії на дату отримання від покупця попередньої оплати за електричну енергію, фактичне постачання якої здійснюватиметься новим постачальником електричної енергії, у тому числі постачальником універсальних послуг, підлягають коригуванню на дату перерахування постачальником електричної енергії грошових коштів, отриманих від покупця як попередня оплата, новому постачальнику електричної енергії на підставі розрахунку коригування до податкової накладної, складеного та зареєстрованого в Єдиному реєстрі податкових накладних	– регламентація порядку коригування податкових зобов'язань має зменшити кількість помилок у платників ПДВ	– витрати часу на складання розрахунку коригування до податкової накладної новому постачальнику електричної енергії та реєстрацію цього розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних

Позитивними моментами змін до Податкового кодексу є:

перехідний період щодо оподаткування міжнародних поштових та експрес-відправлень;
можливе збільшення доходів бюджету з-за зменшення неоподатковуваної бази з міжнародних поштових та експрес-відправлень;
виправлення технічної помилки щодо обов'язкових реквізитів до податкової накладної;
підтримка металургійних підприємств;
стимулювання придбання електромобілів та екологічної безпеки в країні

До недоліків слід віднести: :

порушення вимог п. 4.1.9. Податкового кодексу України (змінено елементи ПДВ пізніше ніж за шість місяців до початку нового календарного року);
зміна неоподатковуваної бази з міжнародних поштових та експрес-відправлень і, як наслідок, збільшення податкового навантаження на осіб, які здійснюють операції з ввезення товарів на митну територію України;

відсутність програми фінансування операторів поштового зв'язку та експрес-перевізників щодо виконання ними функції податкового агента з ПДВ;
збільшення собівартості продукції, при виготовленні якої застосовується торф.

2.3.2. Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 12 січня 2011 року № 15. Постанова Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2018 року № 1177. Набула чинності 1 січня 2019 року (Урядовий кур'єр від 30 грудня 2018 року № 247).

Коментар. Кабінет Міністрів продовжив до 1 січня 2022 року дію норми щодо звільнення від оподаткування ПДВ операцій з постачання (в тому числі операцій з імпорту) відходів та брухту чорних та кольорових металів.

Дана постанова реалізує зміни до Податкового кодексу України (пункт 23 підрозділу 2 Розділу XX) щодо звільнення від оподаткування ПДВ.

Згідно норм Постанови № 1177 звільняються від оподаткування ПДВ:

1. операції з постачання (в тому числі операції з імпорту) відходів та брухту чорних металів (додаток 1 до Постанови № 1177) – перелік налічує 12 найменувань.
2. операції з постачання (в тому числі операції з імпорту) відходів та брухту кольорових металів (додаток 2 до Постанови № 1177) – перелік налічує 34 найменування.

ризиковості

З одного боку, пролонгація дії податкової пільги до 1 січня 2022 року зменшить вартість відходів та брухту чорних та кольорових металів, які імпортуються в Україну, що може дозволити знизити ціну на продукцію металургійної промисловості та можливо дозволить українським товаровиробникам конкурувати на зовнішньому ринку, а з іншого – бюджет країни недоотримує суми податку на додану вартість.

2.4. Акцизний податок

2.4.1. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів. Закон України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII. Набув чинності з 1 січня 2019 року (Голос України, 12.12.2018 р. №237-238).

Коментар: Внесено зміни до Податкового кодексу України стосовно оподаткування акцизним податком, а також зміни до Закону України 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» Майже всі зміни щодо оподаткування акцизним податком спирту етилового та пального, що прописані у коментованому Законі, наберуть чинності лише з 1 липня 2019 р., а більшість штрафних санкцій – з 1 жовтня 2019 р.

Основні змістовні зміни	Позитивні наслідки	Ризики (недоліки)
Нове збільшення ставок на тютюнові вироби впроваджено з 1 липня 2019 р. При цьому слід зазначити, з 1 січня 2019. відбулося задеклароване раніше збільшення акцизу на тютюнову продукцію на 20%.	Зниження вживання тютюнових виробів населенням, що позитивно впливатиме на стан здоров'я населення. Наближення цін вітчизняних тютюнових виробів до цін в країнах ЄС сприятиме вирішенню проблеми контрабанди українського тютюну до країн ЄС	Зниження доходів тютюнових компаній внаслідок скорочення споживання. Це в свою чергу може вести до скорочення штату таких підприємств, зниження податкових платежів з інших податків. Посилення проблеми фальсифікованої тютюнової продукції
Включення з 1 липня 2019 р. до складу платників податку осіб, що реалізують спирт етиловий, а також юридичних осіб, що ведуть облік результатів діяльності за договором про спільну діяльність без створення юридичної особи в сфері реалізації спирту етилового та пального. Такі платники до початку своєї діяльності повинні зареєструватися в органах ДФС.	Посилення контролю за обігом пального та етилового спирту, зниження кількості випадків ухилень від оподаткування та реалізації фальсифікованої продукції	При впровадженні даної норми необхідною є своєчасна розробка форми реєстраційної заяви для таких платників. Ускладнення роботи платників, пов'язані з необхідністю реєстрації, ведення обліку та сплати податку
Змінено об'єкт оподаткування акцизним податком за рахунок операцій з реалізації з акцизного складу/акцизного складу пересувного будь-яких обсягів пального або спирту етилового понад обсяги, що: отримані з інших акцизних складів/акцизних складів пересувних , що підтверджені зареєстрованими акцизними накладними в ЄРАН;	Протидія ухиленню від оподаткування, що пов'язано з тим що об'єктом оподаткування стає не просто передача пального від платника, а передача пального з акцизного складу.	Ускладнення роботи платників, пов'язані з необхідністю здійснення операцій з реалізації пального та спирту виключно з акцизних складів .

Основні змістовні зміни	Позитивні наслідки	Ризики (недоліки)
ввезені на митну територію України, що засвідчені належно оформленою митною декларацією; вироблені в Україні, реалізація яких є об'єктом оподаткування відповідно до п. 213.1.1 ПКУ, або не підлягає оподаткуванню, або звільняється від оподаткування, або оподатковується на умовах, встановлених ст. 229 ПКУ, що підтверджені зареєстрованими акцизними накладними в ЄРАН.	Тобто операції з реалізації пального та спирту етилового здійснюватимуться з акцизних складів, де контроль за такими операціями є вищим	
З 1 липня буде змінено визначення акцизного складу та правил його функціонування, а також впроваджена нова категорія «пересувний акцизний склад» Відповідно до змін акцизним складом вважатиметься: спеціально обладнані приміщення на обмеженій території – для операцій зі спиртом етиловим, горілкою та лікero-горілочаними виробами; приміщення або територія на митній території України – для операцій з паливом. Визначено, що не є акцизним складом: приміщення відокремлених підрозділів розпорядника акцизного складу, які використовуються ним виключно для певних операцій з горілкою та лікero-горілочаними виробами, які вже побували на акцизному складі; паливні баки як ємності для зберігання пального безпосередньо в транспортному засобі або технічному обладнанні, пристрої. Також визначено характеристики паливних складів, які не є акцизними складами окремо для платників та неплатників єдиного податку 4-ї групи. Акцизним складом пересувним вважатиметься транспортний засіб (автомобільний, залізничний, морський, річковий, повітряний, магістральний трубопровід), на якому переміщується та/або зберігається пальне або спирт етиловий на території України.	Більш конкретне визначення категорії «акцизний склад» усуне можливість двозначних трактувань. Також позитивним моментом є те що за новими правилами акцизним складом може бути не тільки приміщення, але й територія. Тобто акцизним складом також будуть вважатися резервуари з паливом, які розташовуються на відкритих територіях. Це спростить роботу деяких платників	Встановлення жорсткіших вимог та критеріїв до акцизних складів вимагатиме більше ресурсів для їх облаштування у деяких платників

Основні змістовні зміни	Позитивні наслідки	Ризики (недоліки)
З 1 липня буде змінено визначення розпорядника акцизного складу, а також вводиться нове поняття розпорядника акцизного складу пересувного. З 1 травня по 1 липня 2019 р. платники податків зобов'язані будуть зареєструвати в Системі електронного адміністрування пального та спирту етилового всі склади, розпорядниками яких вони є. Розпорядником акцизного складу пального буде суб'єкт господарювання - платник акцизного податку, який здійснює виробництво, оброблення (перероблення), змішування, розлив, навантаження-розвантаження, зберігання, реалізацію пального на акцизному складі та має документи, що підтверджують право власності або користування приміщеннями та/або територією, що відносяться до акцизного складу. Розпорядник акцизного складу пересувного – це СГ - платник акцизного податку, який є власником пального або здійснює діяльність з виробництва спирту етилового та який з використанням транспортного засобу незалежно від того, кому належить такий транспортний засіб: реалізує або зберігає пальне або спирт етиловий; ввозить пальне на митну територію України, з якого сплачено акцизний податок або на умовах, визначених ст. 229 ПКУ.	Посилення контролю за обігом палива та спирту етилового, боротьба з ухиленнями від оподаткування. Звуження категорії «розпорядників акцизного складу» за рахунок видалено згадки про операції з паливом виключно для потреб власного споживання пального (такі операції будуть проводитись на окремих складах, які не є акцизними) сприятиме спрощенню роботи платників, яким в подальшому не доведеться реєструватися в СЕРАП	Ускладнення функціонування платників які є розпорядниками акцизних складів
З 1 липня 2018 платники акцизного податку, що є - розпорядниками акцизних складів зобов'язані зареєструвати: усі розташовані на акцизних складах витратоміри-лічильники спирту етилового у розрізі акцизних складів - в Єдиному державному реєстрі витратомірів-лічильників обсягу виробленого спирту етилового; усі розташовані на акцизних складах резервуари, введені в експлуатацію, витратоміри-лічильники та рівнеміри-лічильники у розрізі акцизних складів - в Єдиному державному реєстрі витратомірів-лічильників та рівнемірів-лічильників рівня пального у резервуарі;	Посилення контролю за обігом спирту етилового за рахунок тотального обладнання акцизних складів лічильниками та їх обов'язкової реєстрацією. Зменшення кількості ухилень від оподаткування.	Додаткові витрати платників на придбання приладів обліку та обладнання ними акцизних складів. Витрати робочого часу співробітників на реєстрацію лічильників

Основні змістовні зміни	Позитивні наслідки	Ризики (недоліки)
усі акцизні склади - у системі електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового. Розпорядники акцизних складів зобов'язані обладнати акцизні склади витратомірами-лічильниками та/або рівнемірами-лічильниками та зареєструвати їх в Єдиному державному реєстрі витратомірів-лічильників та рівнемірів-лічильників рівня пального у резервуарі в такі строки: акцизний склад, де розташовано резервуари, загальна місткість яких перевищує 20000 куб. метрів, - не пізніше 1 липня 2019 р.; акцизний склад, де розташовано резервуари, загальна місткість яких перевищує 1000 куб. метрів, але не перевищує 20000 куб. метрів, - не пізніше 1 жовтня 2019 року; акцизний склад, де розташовано резервуари, загальна місткість яких не перевищує 1000 куб. метрів, - не пізніше 1 січня 2020 р		
З 1 липня 2019 року змінено визначення реалізації пального або спирту етилового, а також вичерпно визначено перелік можливих операцій з реалізації Реалізація пального або спирту етилового - будь-які операції з фізичної передачі (відпуску, відвантаження) пального або спирту етилового з переходом права власності на таке пальне або спирт етиловий чи без такого переходу, за плату (компенсацію) чи без такої плати на митній території України з акцизного складу/акцизного складу пересувного. Реалізація пального та спирту етилового може бути здійснюватися лише такими способами: з одного акцизного складу на інший; для власного споживання чи промислової переробки; іншим особам – споживачам пального та спирту етилового, які не є платниками акцизного податку. Ці особи не матимуть права продати чи передати пальне та спирт етиловий іншим особам без реєстрації платником акцизного податку.	Посилення контролю за обігом спирту етилового та палива, зниження вірогідності здійснення операцій, ухилень від оподаткування при здійсненні операцій з такими продуктами	Обмеження переліку операцій щодо реалізації пального, що ускладнюватиме роботу платників податку, що здійснюють таку реалізацію
Розповсюдження необхідності реєстрації в Системі електронного адміністрування не тільки операцій з паливом, але й операцій зі спиртом етиловим з 1 липня 2019 р., а також необхідність складання акцизних накладних при реалізації спирту етилового.	Посилення контролю за обігом спирту етилового	Труднощі в роботі, додаткові витрати пов'язані з необхідністю складання акцизних накладних та їх реєстрації для платників, що здійснюють операції зі спиртом етиловим

Основні змістовні зміни	Позитивні наслідки	Ризики (недоліки)
Впровадження з 1 липня 2019 р. обов'язкового складання акцизних накладних у двох примірниках у разі реалізації пального або спирту етилового: з акцизного складу до іншого акцизного складу, в тому числі через трубопровід або з використанням акцизного складу пересувного, у разі якщо до реалізації пального або спирту етилового такий інший акцизний склад уже відомий; з акцизного складу до акцизного складу пересувного; з акцизного складу пересувного до іншого акцизного складу пересувного; з акцизного складу пересувного до акцизного складу.	Посилення контролю за рухом спирту етилового та палива між акцизними складами за рахунок реєстрації акцизних накладних щодо однієї операції у ЄРАН і продавцем і покупцем.	Додаткові складнощі у роботі контрагентів, пов'язані з необхідності дублювання акцизних накладних та їх реєстрації
З 1 липня 2019 р. встановлено нові строки реєстрації акцизних накладних: першого примірника накладної при реалізації пального або спирту етилового з акцизного складу - у день складання такої акцизної накладної, але не пізніше здійснення операції з реалізації пального або спирту етилового з акцизного складу; першого примірника акцизної накладної при реалізації пального або спирту етилового з акцизного складу пересувного до іншого акцизного складу пересувного - у день складання такої акцизної накладної, але не пізніше здійснення операції з реалізації пального або спирту етилового з акцизного складу пересувного; першого примірника акцизної накладної при реалізації пального або спирту етилового з акцизного складу пересувного до акцизного складу - після фактичного отримання пального або спирту етилового на акцизний склад, але не пізніше трьох календарних днів, наступних за датою складання акцизної накладної; першого примірника акцизної накладної при ввезенні пального або спирту етилового на митну територію України - не пізніше дня, наступного за днем оформлення належним чином митної декларації; другого примірника акцизної накладної - після фактичного отримання пального або спирту етилового на акцизний склад/акцизний склад пересувний, але не пізніше трьох календарних днів, наступних за днем отримання пального або спирту етилового на акцизний склад/акцизний склад пересувний розпорядником акцизного складу/акцизного складу пересувного - отримувачем пального або спирту етилового; розрахунку коригування - не пізніше 3 календарних днів, наступних за датою складання.	Посилення контролю за обігом пального та спирту етилового за рахунок більш швидкого відображення операцій у ЄРАН	Зменшення часу на реєстрацію накладних (раніше вони реєструвалися . в період не пізніше п'ятнадцяти календарних днів, наступних за датою їх складання) ускладнить роботи платників, особливо в випадках, якщо будуть виникати проблеми технічного характеру з роботою системи електронного адміністрування.

Основні змістовні зміни	Позитивні наслідки	Ризики (недоліки)
Зміни в порядку електронного адміністрування акцизного податку з 1 липня 2019 р. одиноцею обліку обсягів пального в системі електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового є декалітри 100-відсоткового спирту, приведені до температури 20° С, - для спирту етилового. Впровадження цілодобового періоду роботи СЕА РПСЕ з 1 липня 2019 р., крім часу, необхідного для її технічного обслуговування. (Зараз вона працює з 8:00 до 19:00 на підставі підзаконного акту). Зміна формули СЕА РПСЕ. $\sum \text{АНакл} = \sum \text{АНаклОтр} + \sum \text{АМитн} + \sum \text{ЗаявкиПоповн} - \sum \text{КоригЗаявкиПоповн} - \sum \text{АНаклВид} - \sum \text{Втрат} - \sum \text{АмитнЕкспорт}$ додано новий показник - $\sum \text{АмитнЕкспорт}$, який є загальним обсягом пального або спирту етилового, вивезеного за межі митної території України, оформленого належним чином митними деклараціями, на який складені акцизні накладні, зареєстровані в ЄРАН. Перший та другий примірники акцизних накладних окремо впливатимуть на результат формули: зміна показника $\sum \text{АНаклВид}$ відбувається у день реєстрації акцизної накладної в ЄРАН, а зміна показника $\sum \text{АНаклОтр}$ - у день реєстрації другого примірника акцизної накладної (при ввезенні пального або спирту етилового на митну територію України - у день реєстрації першого примірника акцизної накладної) в ЄРАН. На обсяги пального, що реалізується з АЗС через паливороздавальні або оливатороздавальні колонки, платнику акцизного податку - отримувачу пального, зміна показника $\sum \text{АНаклОтр}$ у такого платника податку - отримувача пального не відбувається. Протягом 20 к.д., починаючи з 1 липня 2019 року, платник акцизного податку зобов'язаний подати до контролюючого органу акт проведення інвентаризації обсягів залишків спирту етилового станом на початок дня 1 липня 2019 року	Наближення до європейських стандартів обліку щодо спирту етилового, пов'язано зі встановленням відповідної одиниці виміру. Цілодобова робота СЕА РПСЕ сприятиме своєчасній реєстрації акцизних накладних відповідно до нових строків. Застосування простішого обліку для АЗС, адже «роздрібні» акцизні накладні не збільшуватимуть залишки пального у отримувачів – платників акцизного податку і їм не потрібно буде його «списувати» шляхом реєстрації акцизних накладних на власне споживання пального. Обсяг пального, що реалізований через АЗС, автоматично виключається з СЕА РПСЕ.	Необхідність здійснення інвентаризації залишків пального, а також перехід до обліку спирту етилового в нових одиницях виміру, а також застосування формули СЕА РПСЕ. Ускладнить роботу платників податків у період впровадження нових правил

Основні змістовні зміни	Позитивні наслідки	Ризики (недоліки)
З 1 січня 2019 року впроваджуються нові правила оподаткування авіаційних бензинів та палива для реактивних двигунів (з кодами УКТ ЗЕД 2710 12 31 00 бензини авіаційні, 2710 12 70 00 та 2710 19 21 00 паливо для реактивних двигунів). Ставки акцизного податку на ці товари збільшуються у 10 разів, якщо такі товари використовуються при ввезенні на митну територію України пального, при реалізації виробником виробленого в Україні пального 10-кратна ставка акцизу не застосовується, якщо товари використовуються на такі цілі згідно з зареєстрованими акцизними накладними: 1) реалізацію (заправлення повітряних суден) суб'єктами господарювання, які здійснюють авіапаливозабезпечення згідно з чинним сертифікатом на відповідність вимогам авіаційних правил України на здійснення наземного обслуговування, виданим уповноваженим органом з питань цивільної авіації; 2) реалізацію бензинів авіаційних або палива для реактивних двигунів суб'єктам літакобудування, на яких поширюється дія норм ст. 2 Закону "Про розвиток літакобудівної промисловості"; 3) реалізацію бензинів авіаційних або палива для реактивних двигунів замовникам, які здійснили закупівлю для забезпечення потреб держави або територіальної громади відповідно до Закону "Про публічні закупівлі"; 4) реалізацію бензинів авіаційних або палива для реактивних двигунів підприємствам, установам та організаціям системи державного резерву. Контроль цільового використання бензинів авіаційних або палива для реактивних двигунів реалізовано через механізм застосування податкового векселя, який може видаватися на строк до 90 к.д. Тимчасово, з 1 січня по 30 червня 2019 року (включно), коли ще не здійснюється реєстрація акцизних накладних за новими правилами, підтвердження факту цільового використання бензинів авіаційних або палива для реактивних двигунів для погашення податкових векселів здійснюється шляхом подання такими виробниками та імпортерами до контролюючого органу - векселедержателя копій первинних документів, що підтверджують здійснення вищевказаних операцій.	Збільшення надходжень до бюджету в випадках застосування 10 кратних коефіцієнтів	Посилення податкового тиску на осіб, що використовуватимуть авіаційні бензини та палива для реактивних двигунів відповідно цілей не встановлених в ПКУ

Основні змістовні зміни	Позитивні наслідки	Ризики (недоліки)
Впроваджено нові штрафні санкції: З 1 липня 2019 р. здійснення суб'єктами господарювання операцій з реалізації пального або спирту етилового без реєстрації таких суб'єктів платниками акцизного податку у порядку, передбаченому ПКУ, тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців у розмірі 100% вартості реалізованого пального або спирту етилового. З 1 жовтня 2019 будуть діяти штрафи: за відсутність з вини платника реєстрації в ЄРАН другого примірника акцизної накладної/розрахунку коригування протягом більш як 120 к. д. після граничного терміну реєстрації другого примірника - в розмірі 2% суми акцизного податку, зазначеної там; за порушення порядку реєстрації витратомірів-лічильників та рівномірів-лічильників рівня пального у резервуарі - штраф 20 тис грн за кожне порушення, за повторне протягом року – 50 тис грн; за відсутність з вини платника податку реєстрації акцизних складів у системі електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового платником податку - розпорядником акцизного складу штраф 1 млн грн, за повторне порушення протягом року – 2 млн грн; З 1 січня 2020 р. незабезпечення з вини розпорядника акцизного складу своєчасного подання до ДФСУ електронних документів, що містять дані про фактичні залишки пального та обсяг обігу пального або спирту етилового вестиме до штрафу 1000 грн за кожний неподаний електронний документ. Необладнання витратомірами-лічильниками та/або рівномірами-лічильниками акцизних складів, на яких здійснюються виробництво, оброблення (перероблення), змішування, навантаження-розвантаження, зберігання пального, відпуск пального без застосування витратомірів-лічильників та/або рівномірів-лічильників -тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі одного розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожний кубічний метр об'єму резервуарів, на яких не встановлено витратомірів-лічильників та/або рівномірів-лічильників, але не менше 15000 гривень. Така норма буде застосовуватися: з 1 липня 2019 року - до розпорядників акцизних складів, на яких розташовано резервуари, загальна місткість яких перевищує 20 000 куб. метрів; з 1 жовтня 2019 року - до розпорядників акцизних складів, на яких розташовано резервуари, загальна місткість яких перевищує 1000 куб. метрів, але не перевищує 20 000 куб. метрів; з 1 січня 2020 року - до розпорядника акцизного складу, на акцизному складі якого розташовано резервуари, загальна місткість яких не перевищує 1000 куб. метрів.	Збільшення бюджетних надходжень за рахунок надходження штрафних санкцій. Більшість штрафів впроваджується тільки через 2 місяця після введення нових правил оподаткування, що дасть змогу платникам зорієнтуватися у нових нормах. Наявність штрафних санкцій стимулюватиме платників чітко виконувати правила обліку	Погіршення фінансового стану платників податку у разі сплати штрафів

Таким чином було здійснено ряд змін в акцизному оподаткуванні, що торкнулися в першу чергу оподаткування спирту етилового та палива. Було майже уніфіковано облік та оподаткування акцизом спирту етилового та палива. За новими правилами щодо спирту етилового, також як і щодо палива, діятиме система електронного адміністрування, в якій необхідно буде реєструвати акцизні накладні при здійсненні операцій.

В результаті змін щодо оподаткування акцизним податком спирту етилового та палива буде значно посилено податковий контроль з боку держави за здійсненням операцій з даними товарами. Такі нововведення, з одного боку, сприятимуть зниженню ухилень від оподаткування за рахунок невідображення частини операцій у податковому обліку підприємств, що вестиме до позитивних наслідків для Державного бюджету, а також сприятиме зменшенню неякісних фальсифікованих товарів даних груп на вітчизняному ринку.

Однак з іншого боку, нові правила податкового обліку потребуватимуть від суб'єктів, що здійснюють операції з паливом та спиртом етиловим, додаткових витрат як прямих матеріальних, пов'язаних з необхідністю придбання лічильників, так і витрат робочого часу співробітників, необхідних для виконання нових процедур. Також слід відмітити, що з боку державних органів важливим є своєчасне (до 1 липня 2019 р.) здійснення всіх необхідних підготовчих дій, пов'язаних з забезпеченням безперебійної роботи Системи електронного адміністрування за новими правилами, розробкою та закріпленням в нормативних актах всіх необхідних процедур та форм документів

2.6. Рентна плата

2.6.1. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів. Закон України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII. Набув чинності з 1 січня 2019 року (Голос України, 12.12.2018 р. №237-238).

Коментар: Ставки ренти за спеціальне використання лісових ресурсів за кожним видом деревини у 2019 році зростуть на 50% (п. 256.3 ПКУ). Починаючи з 01.01.2019 не оподатковуються рентною платою урановмісні корисні копалини, видобуті на стадії геологічного вивчення на підставі спеціальних дозволів, отриманих після 1 січня 2018 року (п. 252.4.9 ПКУ).

Крім того, в 2019 році зростуть ставки рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин. Зокрема це стосується видобутку нафти з покладів, які повністю або частково залягають на глибині до 5000 м - очікується підвищення ставки з 29% до 31%, з покладів, які повністю залягають на глибині понад 5000 м - з 14% до 16%. При цьому рента за видобуток конденсату зменшиться: для покладів на глибині до 5000 м - з 45% до 31%, а з покладів, які повністю залягають на глибині понад 5000 метрів - з 21% до 16%. Також протягом усього 2019 року до ставки рентної плати за користування надрами для видобування залізної руди застосовується коефіцієнт 1,1 (п. 252.20 ПКУ).

2.7. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

2.7.1. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів. Закон України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII. Набув чинності з 1 січня 2019 року (Голос України, 12.12.2018 р. №237-238).

Коментар. Підпункт «ж» підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266, який зазначає перелік того, що не є об'єктом оподаткування, викладено в такій редакції:

ж) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників (юридичних та фізичних осіб), віднесені до класу *«Будівлі сільськогосподарського призначення, лісівництва та рибного господарства» (код 1271) Державного класифікатора будівель та споруд ДК 018-2000, та не здаються їх власниками в оренду, лізинг, позичку».*

По-перше, конкретизовано, що відповідна норма стосується як юридичних, так і фізичних осіб. Це є важливим, оскільки у підпункті 14.1.235 статті 14 Податкового кодексу України хоча і є визначення поняття «сільськогосподарський товаровиробник», але зазначене воно для цілей глави 1 розділу XIV ПКУ, що регулює питання, пов'язані із спрощеною системою оподаткування, обліку та звітності.

По-друге, уточнено перелік виключень з об'єкту оподаткування сільгосптоваровиробника. Так податком на нерухоме майно до 2019 р. не обкладались будь-які будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності.

Тепер з 01.01.2019 р. дія пільги звужується. Тобто, якщо сільгосптоваровиробник має інші види нерухомості, які не відносяться до класу 1271, за них, починаючи з 2019 р., слід буде сплачувати податок та подавати відповідну декларацію. Такі ж наслідки матимуть місце щодо нерухомості, зданої сільгосптоваровиробником в оренду, лізинг чи у позичку, незалежно від її класу.

Такі зміни мають позитивне значення, оскільки конкретизують суб'єктів, склад об'єкту та виключення з нього, що нівелює ризик юридичних помилок при визначенні суми податкових зобов'язань з податку на нерухоме майно.

2.9. Плата за землю

2.9.1. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів. Закон України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII. Набув чинності з 1 січня 2019 року (Голос України, 12.12.2018 р. №237-238).

Коментар. Внесені зміни до Податкового кодексу України в частині плати за землю.

1. Встановлено єдині ставки для всіх земель (і в межах, і поза межами населених пунктів), нормативну грошову оцінку яких не проведено (стаття 277 ПКУ):

- не більше 5 % від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по АР Крим або по області;
- для сільськогосподарських угідь – не менше 0,3% та не більше 5 % від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по АР Крим або по області;
- для лісових земель – не більше 0,1 % від нормативної грошової оцінки площі ріллі по АР Крим або по області.

2. Доповнено ставки земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (стаття 274 Податкового кодексу України), ставкою для лісових земель. Так, відповідно до нової редакції підпункту 274 статті 274 Податкового кодексу України ставки земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюються:

не більше 3 % від їх нормативної грошової оцінки,

для земель загального користування – не більше 1 % від їх нормативної грошової оцінки,

- для сільськогосподарських угідь – не менше 0,3 % та не більше 1 % від їх нормативної грошової оцінки,
- для лісових земель - не більше 0,1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.
3. Закріплено *порядок оприлюднення рішення місцевих рад щодо нормативної грошової оцінки усіх земельних ділянок*. Так, починаючи з 2019 р., такі рішення мають оприлюднюватись на сайті відповідного органу місцевого самоврядування до 15 липня року, що передувє бюджетному періоду, в якому планується застосування нормативної грошової оцінки земель або змін (плановий період). Раніше вказана норма щодо такого порядку працювала лише для земельних ділянок, розташованих у межах населених пунктів (підпункт 271.2 статті Податкового кодексу України).
4. Розширено повноваження місцевих органів влади щодо встановлення земельного податку окремих видів ділянок. Так прописана відсутність обов'язку встановлювати ставки земельного податку під лісом, тепер місцеві ради можуть самостійно приймати рішення щодо доцільності встановлення цього податку. Це слідує з оновленого тексту підпункту 10.2¹ «Місцеві ради обов'язково установлюють єдиний податок та податок на майно (в частині транспортного податку та плати за землю, *крім земельного податку за лісові землі*)», та доповнення підпункту 10.3 словами «та земельного податку за лісові землі».
5. Відмінено пільгу, передбачену підпунктом 284.4 статті 284 Податкового кодексу щодо справляння плати за землю у розмірі 25% податку за земельні ділянки, надані для залізниць у межах смуг відведення.
- Також у пункті 9 підрозділу 6 в Перехідних положеннях Податкового Кодексу України передбачено, що до 2023 року індекс споживчих цін, який використовується для визначення коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших земель несільськогосподарського призначення, застосовується із значенням 100 %.
- Таким чином, місцевим радам надано право, у разі необхідності, встановлювати окремі ставки земельного податку за лісові землі. Встановлено єдині ставки для земель в межах, і поза межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, що спрощує їх облік. Скасовано податкову пільгу для залізниць. Як наслідок, у 2019 р. органи місцевого самоврядування матимуть змогу наростити надходження до своїх бюджетів у порівнянні з 2018 роком.

2.10. Єдиний податок

2.10.1. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів. Закон України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII. Набув чинності з 1 січня 2019 року (Голос України, 12.12.2018 р. №237-238).

Коментар: внесені зміни до Податкового кодексу України в частині оподаткування єдиним податком.

1. З 01.01.2019 р. розширено перелік платників єдиного податку, які повинні в обов'язковому порядку застосовувати РРО. Зміст доповнень, внесених до пп. 296.10 ст. 296 Податкового кодексу України, наступний. Незалежно від обсягу отриманого доходу за рік повинні застосовувати РРО платники єдиного податку, які здійснюють реалізацію:

складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту,
лікарських засобів та виробів медичного призначення.

Підприємцями така новина буде сприйматися негативною, бо для них змінюватиметься організація податкового обліку.

2. Внесені зміни до пп. 3 пп. 291.5.1 Податкового кодексу України, в якій встановлено обмеження щодо застосування спрощеної системи оподаткування при здійсненні операцій з алкогольними напоями. З 2019 р. підприємці, які здійснюють не тільки роздрібний продаж пива та столових вин, а також продають у роздріб *сидр, перрі (без додавання спирту)*, можуть обрати спрощену систему оподаткування 1-3 груп. Отже, розширено перелік алкогольних напоїв, якими можна торгувати, перебуваючи на спрощеній системі, що є позитивним для самих підприємців.

3. Оновлено редакцію пп. 291.5¹ ст. 291 Податкового кодексу України, де вказано, хто не може бути платниками єдиного податку 4-ої групи. А саме уточнено, яку *готову продукцію* можуть виробляти платники єдиного податку 4-ї групи з виноматеріалів. До такої продукції належать: *вина виноградні, вина плодово-ягідні та/або напої медові, вироблені та розлиті у споживчу тару малими виробництвами виноробної продукції з виноматеріалів виключно власного виробництва (не придбаних), отриманих шляхом переробки плодів, ягід, винограду, меду власного виробництва.* Тобто саме обмеження вже існувало, але, яка саме це продукція, не конкретизувалось. Тепер цей недолік скасовано.

4. Оскільки ставки єдиного податку для підприємців 1-2 груп залежать від встановлених соціальних стандартів на 1 січня податкового року, то, враховуючи норми Закону України «Про Державний бюджет України на 2019 рік» від 23.11.2018 року № 2629-VIII, у 2019 р. їх максимальний розмір наступний:

- для 1-ої групи – у межах до 10 % розміру прожиткового мінімуму (192,10 грн.);
- для 2-ої групи – у межах до 20 % розміру мінімальної заробітної плати (834,60 грн.).

Фактичну ж суму єдиного податку на території окремої територіальної громади встановлює її місцеві органи влади. Так за повідомленням Головного управління ДФС у Харківській області *для підприємців м. Харкова – платників єдиного податку 2-ої групи ставка податку складає в 2019 році 417 грн. 30 коп. (10 % розміру мінімальної заробітної плати).*

Таким чином, в результаті внесених до Податкового кодексу України змін доповнені обмеження для перебування на 4-й групі єдиного податку за рахунок конкретизації переліку готової продукції. Також розширено перелік платників єдиного податку, які повинні в обов'язковому порядку застосовувати РРО, це стосується підприємців, які здійснюють продаж лікарських засобів та виробів медичного призначення. Розширено перелік підакцизної продукції, якою можуть торгувати платники єдиного податку 1-3 груп. А саме, фізичні особи – платники єдиного податку, крім роздрібного продажу пива та столових вин, зможуть продавати сидр та пері (без додання спирту) в роздріб, що є позитивною зміною.

2.11.Туристичний збір

2.11.1. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів. Закон України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII. Набув чинності з 1 січня 2019 року (Голос України, 12.12.2018 р. №237-238).

Коментар. Внесені зміни до Податкового кодексу України в частині справляння туристичного збору. З 01.01.2019 р. кардинально змінився принцип обчислення бази справляння туристичного збору.

Редакція пп. 268.4.1 до 01.01.2019 р.

Базою справляння є вартість усього періоду проживання (ночівлі) в місцях, визначених підпунктом 268.5.1 статті 268, за вирахуванням ПДВ.

Редакція пп. 268.4.1 з 01.01.2019 р.

Базою справляння збору є загальна кількість днів тимчасового розміщення у місцях проживання (ночівлі), визначених пп. 268.5.1 п. 268.5 ст. 268.

За старими правилами базою справляння була *вартість усього періоду проживання*. Причому до такої бази не включались витрати за списком, що міститься у ст. 268.4.2. (зокрема, витрати на харчування чи побутові послуги, телефонні рахунки, оформлення закордонних паспортів, дозволів на в'їзд (віз), обов'язкове страхування, витрати на усний та письмовий переклади, інші документально оформлені витрати, пов'язані з правилами в'їзду). Оновлена редакція пп. 268.4.1 встановлює базою *загальну кількість днів тимчасового розміщення у місцях проживання (ночівлі)*, а у пп. 268.3.1 та робиться прив'язка ставки збору до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

Редакція пп. 268.4.1 до 01.01.2019 р.

Ставка встановлюється у розмірі від 0,5 до 1 відсотка до бази справляння збору, визначеної пунктом 268.4 цієї статті.

Редакція пп. 268.4.1 з 01.01.2019 р.

Ставка збору встановлюється за рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, за кожен добу тимчасового розміщення особи у місцях проживання (ночівлі), визначених підпунктом 268.5.1 пункту 268.5 цієї статті, у розмірі до 0,5 відсотка - для внутрішнього туризму та до 5 відсотків - для в'їзного туризму від розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, для однієї особи за одну добу тимчасового розміщення

Сама ставка туристичного збору обмежена розміром до 0,5 % для внутрішнього туризму та до 5% для *в'їзного туризму*. Наслідками такої диференціації та прив'язка розрахунку ставки до змінної кожний рік величини (мінімальної заробітної плати) має стати збільшення надходжень до бюджету від збору, спрощення розрахунку та контролю за його правильністю. Зазначимо, що на 2019 р. мінімальна заробітна плата встановлена у розмірі 4173 грн.

Платниками збору не можуть бути особи, які:

а) постійно проживають, у т. ч. на умовах договорів найму, у селі, селищі або місті, радами яких встановлено такий збір;

б) особи визначені [пп. "в" пп. 14.1.213 п. 14.1 ст. 14 цього Кодексу](#), які прибули у відрядження або тимчасово розміщуються у місцях проживання (ночівлі), визначених [пп. "б" пп. 268.5.1 п. 268.5 цієї статті](#), що належать фізичним особам на праві власності або на праві користування за договором найму;

в) інваліди, діти-інваліди та особи, що супроводжують інвалідів I групи або дітей-інвалідів (не більше одного супроводжуючого);

г) ветерани війни;

г) учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС;

д) особи, які прибули за путівками (курсівками) на лікування, оздоровлення, реабілітацію до лікувально-профілактичних, фізкультурно-оздоровчих та санаторно-курортних закладів, що мають ліцензію на медичну практику та акредитацію центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

е) діти віком до 18 років;

є) дитячі лікувально-профілактичні, фізкультурно-оздоровчі та санаторно-курортні заклади;

ж) члени сім'ї фізичної особи першого та/або другого ступеня споріднення, визначені відповідно до [пп. 14.1.263 п. 14.1 ст. 14 цього Кодексу](#), які тимчасово розміщуються такою фізичною особою у місцях проживання (ночівлі), визначених [пп. "б" пп. 268.5.1 п. 268.5 цієї статті](#), що належать їй на праві власності або на праві користування за договором найму.

Рис. 1. Перелік осіб, які не є платниками туристичного збору

Розмір ставки збору на певній території встановлюється за рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади залежно від якості наданих послуг і природно-кліматичних умов адміністративно-територіальної одиниці тощо.

Також внесено зміни до положень Податкового кодексу, якими визначаються податкові агенти та місця проживання при справлянні туристичного збору.

Справляння туристичного збору може здійснюватися такими **податковими агентами**:

а) юридичними особами, філіями, відділеннями, іншими відокремленими підрозділами юридичних осіб згідно з пп. 268.7.2 п. 268.7 цієї статті, фізичними особами - підприємцями, які надають послуги з тимчасового розміщення осіб у місцях проживання (ночівлі), визначених підпунктом 268.5.1 цієї статті;

б) квартирно-посередницькими організаціями, які направляють неорганізованих осіб з метою їх тимчасового розміщення у місцях проживання (ночівлі), визначених підпунктом "б" підпункту 268.5.1 пункту 268.5 цієї статті, що належать фізичним особам на праві власності або на праві користування за договором найму;

в) юридичними особами, які уповноважуються сільською, селищною, міською радою або радою об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, справляти збір на умовах договору, укладеного з відповідною радою.

б) житловий будинок, прибудова до житлового будинку, квартира, котедж, кімната, садовий будинок, дачний будинок, будь-які інші об'єкти, що використовуються для тимчасового проживання (ночівлі).

а) готелі, кемпінги, мотелі, гуртожитки для приїжджих, хостели, будинки відпочинку, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, пансіонати та інші заклади готельного типу, санаторно-курортні заклади;

Справляння збору може здійснюватися з тимчасового розміщення у таких **місцях проживання** (ночівлі) (пп. 268.5.1):

Рис. 2. Податкові агенти та місця проживання щодо справляння туристичного збору

Законодавчо закріплено, що перелік податкових агентів та інформація про них розміщуються та оприлюднюються на офіційному веб-сайті сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад.

Кардинально змінено і порядок сплати туристичного збору. Тепер платники збору сплачують необхідну суму *авансовим внеском перед тимчасовим розміщенням у місцях проживання (ночівлі)* податковим агентам, які справляють збір. Також у пп. 268.6.1. п. 268.6 ст. 268 Податкового кодексу України зазначено, що за один і той самий період перебування платника збору на території однієї адміністративно-територіальної одиниці, на якій встановлено туристичний збір, повторне справляння збору, вже сплаченого таким платником збору, не допускається.

Слід зазначити, що подібні зміни спрямовані на зниження ризиків, пов'язаних з несплатою чи повторною сплатою збору.

Таким чином, в результаті внесених змін у механізм справляння туристичного збору розширено базу оподаткування та передбачено диференційований підхід до сплати туристичного збору, зокрема передбачена можливість встановлення органами місцевого самоврядування ставок туристичного збору у розмірі до 0,5% для внутрішнього туризму та до 5% для в'їзного туризму від розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного року, для однієї особи за одну добу проживання. Впорядковано норми щодо визначення податкових агентів та місць проживання, та, як наслідок, внесені відповідні зміни до порядку сплати туристичного збору. Зазначені зміни можна охарактеризувати як позитивні, оскільки вони спрямовані на мінімізацію порушень і помилок при визначенні бази та сум податкових зобов'язань, а також на захист інтересів самих платників. Основні ризики пов'язані зі збільшенням граничного розміру ставки збору для в'їзного туризму, оскільки потрібні одночасні дієві способи підвищення туристичної привабливості територій, на яких діє туристичний збір. Також ускладнено механізм нарахування, сплати та обліку як для платника, так і для податкового агента, що пов'язано з авансовими внесками і коригуванням податкових зобов'язань, особливо у разі змінення терміну перебування платника.

3. МИТНЕ РЕГУЛЮВАННЯ

3.1. Про затвердження Тимчасового порядку виконання митних формальностей під час здійснення митного оформлення транспортних засобів для їх вільного обігу на митній території України та внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 7 вересня 1998 р. № 1388 і від 4 червня 2007 р. № 795. Постанова КМУ від 12 грудня 2018 № 1077. Набрав чинності 20.12.2018. (Урядовий кур'єр від 20.12.2018 р. № 241)

Коментар: Тимчасовий порядок виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення транспортних засобів для їх вільного обігу на території України. прийнятий на виконання Закону України “Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо ввезення транспортних засобів на митну територію України”.

Особливості виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення транспортних засобів для їх вільного обігу на території України

застосування виключно електронної форми декларування транспортних засобів

визначення переліку документів, які необхідно подавати митницям

мінімізації строку фізичного перебування автомобілів на митниці з метою зменшення фінансових витрат громадян на оплату послуг стоянки

регламентації дій митниці та декларанта у разі перевірки заявленої фактурної вартості

ТИМЧАСОВИЙ ПОРЯДОК виконання митних формальностей під час здійснення митного оформлення транспортних засобів для їх вільного обігу на митній території України **визначає**

- механізм виконання митних формальностей під час здійснення митного оформлення транспортних засобів, що класифікуються за кодом товарної позиції 8703 згідно з УКТЗЕД та ввезені громадянами на митну територію України в період з 1 січня 2015 р. до 25 листопада 2018 р
- митне оформлення транспортних засобів для їх вільного обігу на митній території України
- документи, що можуть подаватися для підтвердження заявленої фактурної вартості транспортних засобів
- відповідальні особи та результати проведення перевірки достовірності заявленої фактурної вартості транспортних засобів

Тимчасовий порядок повинен зняти проблеми зі штучним завищенням/заниженням митної вартості при оформленні транспортних засобів. При цьому, Постановою визначено зобов'язання для митниці обраховувати вартість розмитнення.

4. ЗАГАЛЬНООБОВ'ЯЗКОВЕ ДЕРЖАВНЕ СОЦІАЛЬНЕ СТРАХУВАННЯ

4.1. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів. Закон України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII. Набув чинності з 1 січня 2019 року (Голос України, 12.12.2018 р. №237-238).

Коментар: перехідними положеннями зазначеного Закону України, а саме пунктом 13, зазначено, що відтепер не тільки юридичні особи, на яких працюють особи з інвалідністю мають право використовувати знижену ставку ЄСВ 8,41%, а і фізичні особи-підприємці, і навіть ті, що обрали спрощену систему оподаткування.

Дана новація значно зменшує податкове навантаження на фізичних осіб-підприємців, у тому числі тих, що обрали спрощену систему оподаткування, адже раніше вони мусили сплачувати ЄСВ за загальною ставкою 22%.

5. ДОВІДКОВА ІНФОРМАЦІЯ

5.1. Індекс інфляції

За даними Державної служби статистики України, у грудні 2018 р. показник інфляції, порівняно із попереднім місяцем, знизився на 0,6%. Порівняно з груднем 2017 р. (за останні 12 місяців) ціни на споживчому ринку зросли на 9,8 %. Індекс споживчих цін з початку року становить 109,8%.

З 1 січня підвищився розмір мінімальної заробітної плати до 4173 грн. та прожиткового мінімуму для працездатних осіб – до 1921 грн. Зміна розміру мінімальної заробітної плати вплине на розміри заробітних виплат та податків з них, а також призведе до таких наслідків, як: збільшення мінімальної та максимальної суми ЄСВ для самозайнятих осіб та фермерів, підвищення ставок єдиного податку, податку на нерухомість та збору за паркування та ін. Зміна розміру прожиткового мінімуму, в свою чергу, призведе до підвищення ставок судового збору і мита, а також зростання різних видів плат.

.

Значення індексу інфляції може впливати на:

- коригуючі коефіцієнти, які застосовуються до ставок рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин (п. 252.22 ПКУ);
- індексацію нормативної грошової оцінки земель (ст. 289 ПКУ). Індекс споживчих цін за 2015 рік застосовується із значенням 120 відсотків (п. 6 підрозділу 6 Розділу XX);
- базу оподаткування єдиним податком для платників єдиного податку четвертої групи (п. 2921.2 ПКУ);
- індексацію ставок акцизного податку, екологічного податку, рентної плати (абз. 9 пункту 4 Розділу XIX).

6. НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ, ЩО НАБУЛИ ЧИННОСТІ В ГРУДНІ 2018 р.

Найменування нормативного акту	Дата набуття чинності
Про внесення змін до наказу Міністерства фінансів України від 31 грудня 2015 року № 1307. Про внесення змін до наказу Міністерства фінансів України від 31 грудня 2015 року № 1307.	03.12.2018 (див. випуск моніторингу за жовтень 2018 р.)
Зміни до форми Податкової декларації з податку на прибуток підприємств, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 20.10.2015 № 897. Наказ Міністерства фінансів України від 19.10.2018 № 842	14.12.2018 (див. даний випуск моніторингу)
Зміни до Інструкції щодо заповнення податкової декларації про майновий стан і доходи, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 02.10.2015 № 859, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 26.10.2015 за № 1298/27743 (у редакції наказу Міністерства фінансів України від 06.06.2017 № 556). Наказ Міністерства фінансів України від 01.11.2018 № 866П.	19.12.2018 (див. даний випуск моніторингу)
Про затвердження Тимчасового порядку виконання митних формальностей під час здійснення митного оформлення транспортних засобів для їх вільного обігу на митній території України та внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 7 вересня 1998 р. № 1388 і від 4 червня 2007 р. № 795. Постанова Кабінету Міністрів України від 12 грудня 2018 року № 1077.	21.12.2018 (див. даний випуск моніторингу)

**Моніторинг підготовлено експертно-аналітичною групою
Науково-дослідного центру індустріальних проблем розвитку
Національної академії наук України (<http://ndc-ipr.org>) і кафедрою митної
справи та оподаткування Харківського національного економічного
університету імені Семена Кузнеця (<http://www.kaffinor.hneu.edu.ua>)
за підтримки Об'єднання промисловців і підприємців Харківської області -
регіонального відділення Всеукраїнської громадської організації
«Український союз промисловців і підприємців»**

під керівництвом заступника директора НДЦ ІПР НАН України з наукової роботи, доктора економічних наук, професора, Заслуженого економіста України **Ю.Б. Іванова**

за участю:

доцента кафедри митної справи та оподаткування, к.е.н., доц. **А.О. Єніної**;
доцента кафедри митної справи та оподаткування, к.е.н., доц. **Н. О. Москаленко**
доцента кафедри митної справи та оподаткування, к.е.н., доц. **О.Є. Найденка**;
доцента кафедри митної справи та оподаткування, к.е.н., доц. **О. В. Ревенко**;
доцента кафедри митної справи та оподаткування, к.е.н. **В.В. Карпової**;
доцента кафедри митної справи та оподаткування, к.е.н. **О.В. Костяної**;
доцента кафедри митної справи та оподаткування, к.е.н. **В. М. Остапенко**;
аспіранта кафедри митної справи та оподаткування **М.В. Гомон**;
аспіранта кафедри митної справи та оподаткування **А.О. Красної**

за участю:

виконавчого директора Об'єднання промисловців і підприємців Харківської області - регіонального відділення ВГО УСПП **Е. Є. Набоки**.

[Перейти до інших випусків моніторингу](#)